

BLEDNIEĆ (12) *vb impf*

Oba e jasne.

inf blednieć (2). \diamond *praes 1 sg* blednieję (6). \diamond *3 sg* blednieje (2). \diamond *3 pl* blednieją (1). \diamond *fut 3 sg* n będzie bledniało (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVII w. s.v. blednąć.

Stawać się bladym, tracić kolor; rumieńce, mizernieć (z choroby, ze starości, z zimna, ze strachu etc.) (o człowieku); impallescere, pallescere Mącz, Cn; exalbescere, expallere Calep, Cn; flaccere Mącz; impallere Calep; pallere Cn (12) : OpecŻyw 98v, 150v; s czego dzyecyę [z przymuszania do nauki] yáko nyetrwále/ y z boyázni y z wątlęgo przyrodzenia/ [...] będzie blednyáło/ wpádnýe podczas w chorobę/ w febrę/ [...] á ná ołtátek s tego álbo dla tego będzie łmyerć myáło. GliczKsiąż I7; Flacceo, Blednieyę Płonieyę yáko gdy ziołá poczináyą schnąć y więdnąć. Mącz 129a; Impallesc Co dáley to bárzicy blednieyę/ yełtem chorlzym. Mącz 274a, 273d; ModrzBaz 7; Exalbesc – Bielieie, blednieię. Calep 381a, 391b, 509b.

Fraza: »twarz blednieje« (2): Pofel fię tu łtoiać łmieie A gardian łziedzac mdleie. Drzą mu r[ę]cze twars blednieie Mnify widza iż truchleie. RejKup c8; RejPos 342v.

Synonim: bieleć.

Formacje pochodne cf BLEDNĄĆ.